

GAZETA POLSKA

Bukowiny

Видання Чернівецького обласного
Товариства польської культури
ім. Адама Міцкевича

Nr 116 (699)

grudzień 2016 r.

Ukazuje się od 30 lipca 1883 roku

**Pismo społeczne, gospodarcze
i literacko-kulturalne**

Wesołych Świąt Bożego Narodzenia oraz szczęśliwego Nowego 2017 Roku!

Drodzy Rodacy, Bukowińczycy!

Bóg, w Swojej odwiecznej Miłości do człowieka, po raz kolejny przypomina znak EMMANUELA. Pragnie, byśmy Go na nowo przyjęli do siebie tak, jak Maryja i Józef. Powtarza do każdego z nas przez Anioła Pocieszenia – „Nie bój się!” W tę Noc Betlejemską dzieląc się opłatkiem pragniemy wspomnieć słowa wieszczki Cypriana Kamila Norwida: «Jest w moim kraju zwyczaj, że w dzień wigilijny przy wejściu pierwszej gwiazdy wieczornej na niebie, ludzie gniazda wspólnego łamią chleb biblijny najtkliwsze przekazując uczucia w tym chlebie».

Niech ogarnie nas wszystkich uczucie radości, miłości i szczęścia rozlewając się obfitością łask, które niech Nowonarodzone Dzieciątko Boże wniesie w życie naszych Rodzin.

W imieniu Zarządu Głównego Czerniowieckiego Obwodowego Towarzystwa Kultury Polskiej im. Adama Mickiewicza, Redakcji „Gazety Polskiej Bukowiny” oraz w swoim własnym pragnę złożyć Państwu świąteczne życzenia. Podwójnych życzeń nastaje czas, Jak to wiadomo każdemu z nas, Bo Chrystus Pan nam się dziś rodzi, a i Rok Nowy także nadchodzi. Zielone gałązki, a na każdej świeczka, w stroiku z bibulek stoi choineczka.

Gdy zaświeci gwiazdka między gałązkami, wesołą kolędę dla niej zaśpiewamy

Władysław STRUTYŃSKI, prezes Zarządu Głównego Czerniowieckiego Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza.

Із Різдвом Христовим!

ШАНОВНІ КРАЯНИ!

Сердечно вітаю християн західного обряду зі світлим Різдвом Христовим!

Нехай разом зі світлом першої Різдвяної зорі, мелодіями щедрівок та колядок увійдуть у ваш дім радість і щастя, злагода і добробут. І хай завжди панують у ньому мир та злагода, взаєморозуміння та любов.

Христос народився, славимо його!

**З повагою
Олександр ФИЩУК,
голова обласної
державної адміністрації.**

ШАНОВНІ КРАЯНИ!

Від імені крайової представницької влади, від депутатського корпусу Чернівецької обласної ради та від себе особисто щиро і сердечно вітаю усіх, хто святкує пресвітле Різдво Христове за західним обрядом, з цим знаменним днем!

Нехай життєдайні любов та ласка Господні додають вам здоров'я, сил та наслідки! Хай негасиме світло Віфлеємської зорі слугує вам дороговказом в житті та праці на благо ваших близьких, на славу нашій рідній Україні!

Веселих свят!

**Зі щирою повагою голова
Чернівецької обласної ради
Іван МУНТЯН.**

Bożonarodzeniowa Liturgia w Bazylice Małej Podwyższenia Krzyża Świętego

W Bazylice Małej pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Czerniowcach, 24 grudnia na uroczystej Pasterce licznie zgromadzili się miejscowi katolicy – chrześcijanie obrządku Zachodniego. Uroczysta liturgia zwana Pasterką tradycyjnie odbyła się w Wigilię, w przeddzień Bożego Narodzenia. Parafianie ze świątecznym nastrojem przybyli tego wieczoru do swojej świątyni, aby pomodlić się i podziękować Bogu za wszystko, co w mijającym roku się wydarzyło.

Uroczystej Mszy św. przewodniczył Ksiądz Biskup Marian Buczek w asyście proboszcza czerniowieckiej parafii Księdza Anatola Szpaka i Księdza Andrija Bezkorowajnego. Kapłani złożyli parafianom najszczerze życzenia z okazji rozpoczynających się Świąt Bożego Narodzenia – długooczekiwanego święta, które przynosi każdemu chrześcijaninowi błogosławieństwo Boże i osobliwy spokój duszy. Wspaniale brzmiały organy. Wszyscy zebrani kolędowni razem z chórem parafialnym, śpiewając kolędy: „Bóg się rodzi”, „Cicha noc, święta noc”, „Dzisiaj w Betlejem”, „Pójdźmy wszyscy do stajenki”, „Jezus malusieńki...”, „Wśród nocnej ciszy...”.

Різдвяна літургія в Малій Базилиці Воздвиження Чесного Хреста

У Малій Базилиці Воздвиження Чесного Хреста, в Чернівцях, 24 грудня на Вігільну літургію зібралась чисельна римо-католицька громада – християни Західного обряду. Велична різдвяна служба традиційно відбувається у Святвечір, напередодні Різдва Христового. Парафіяни з піднесеним настроєм прийшли того вечора до свого храму помолитися, подякувати Богові за все, що відбулось в році, який минає.

Урочисте богослужіння очолив єпископ Мар'ян Бучек, який разом з ксьондзом-пробощем Анатолієм Шаком та ксьондзом Андрієм Безкоровайним святковою молитвою привітали вірян з майбутнім Різдвом Христовим – довгоочікуваним святом, яке несе кожному християнину благодать Божу і особливий спокій душі. Велично звучав орган. Усі присутні колядували разом із парафіяльним хором, співаючи «Bóg się rodzi», «Cicha noc, święta noc», «Dzisiaj w Betlejem», «Pójdźmy wszyscy do stajenki», «Jezus malusieńki...», «Wśród nocnej ciszy...».

Urbi et Orbi – błogosławieństwo Miastu i Światu

Drodzy bracia i siostry, dobrych Świąt Bożego Narodzenia!

Dzisiaj Kościół przeżywa zadziwienie Maryi Panny, świętego Józefa i pasterzy z Betlejem, kontemplując Dzieciątka, które się narodziło i leży w żłobie: Jezusa, Zbawiciela.

W tym dniu pełnym światła rozbrzmiewa zapowiedź proroka:

„Dziecię nam się narodziło, // Syn został nam dany, // na Jego barkach spoczęła władza. // Nazwano Go imieniem:

Przedziwny Doradca, Bóg Mocny, // Odwieczny Ojciec, Księżę Pokoju” (Iz 9,5).

Władza tego Dzieciątka - Syna Bożego i Maryi - nie jest władzą z tego świata, opierającą się na sile i bogactwie; jest to moc miłości. Jest to moc, która stworzyła niebo i ziemię, która daje życie wszelkiemu stworzeniu: minerałom, roślinom, zwierzętom; jest to siła, która pociąga mężczyznę i kobietę, czyniąc z nich jedno ciało i jedno życie; jest to siła, która odradza życie, która przebacza winy, jedna nieprzyjaciół, przekształca zło w dobro. Jest to moc Boga. Ta moc miłości doprowadziła Jezusa Chrystusa do оголошення siebie ze swej chwały, aby stać się człowiekiem; doprowadzi też Go do oddania swego życia na krzyżu i powstania z martwych. Jest to władza służby, która ustanawia w świecie królestwo Boże, królestwo sprawiedliwości i pokoju.

Dlatego narodzinom Jezusa towarzyszy

wspólnego budowania przyszłości

wzajemnego zrozumienia i zgody. Niech odnajdą jedność i zgodę Irak, Libia i Jemen, których mieszkańcy cierpią z powodu wojny i okrutnych działań terrorystycznych.

Pokój dla mężczyzn i kobiet w różnych regionach Afryki, zwłaszcza w Nigerii, gdzie fundamentalistyczny terrorizm wykorzystuje nawet dzieci do siania przerażenia i śmierci. Pokój dla Sudanu Południowego i Demokratycznej Republiki Konga, by uleczono podziały a wszyscy ludzie dobrej woli dołożyli starań, aby podjąć drogę rozwoju i dzielenia się, dając pierwszeństwo kulturze dialogu, a nie logice konfliktu.

Pokój tym, którzy w różnych regionach doświadczają cierpienia z powodu ciągłych zagrożeń i nieustannych przejawów niesprawiedliwości. Oby Mianmar mógł umocnić wysiłki na rzecz pokojowego współistnienia i oby, przy pomocy wspólnoty międzynarodowej, zapewnić niezbędną ochronę

Moc miłości doprowadziła Jezusa Chrystusa do оголошення siebie ze swej chwały, aby stać się człowiekiem – przypomniał Franciszek w bożonarodzeniowym orędziu przed udzieleniem uroczystego błogosławieństwa „Urbi et Orbi” 25 grudnia. Życzył też światu pokoju, przede wszystkim regionom dotkniętym wojnami i dramatycznymi konfliktami.

Pokój narodom, cierpiącym z powodu ambicji gospodarczych małych grup i zachłanności bożka-pieniądza, prowadzącej do zniewolenia. Pokój tym, którzy są naznaczeni trudnościami społecznymi i gospodarczymi oraz tym, którzy cierpią z powodu skutków trzęsień ziemi lub innych klęsk żywiołowych.

I pokój dzieciom w tym szczególnym dniu, kiedy Bóg staje się dzieckiem, zwłaszcza tym pozbawionym radości dzieciństwa z powodu głodu, wojen i egoizmu dorosłych.

Pokój na ziemi wszystkim ludziom dobrej woli, którzy codziennie, dyskretnie i cierpliwie pracują w rodzinie i społeczeństwie, żeby budować świat bardziej ludzki i sprawiedliwszy, wspierani przekonaniem, że tylko pokój umożliwia pomyślniejszą przyszłość dla wszystkich.

Drodzy Bracia i Siostry!

„Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany”: jest On „Księciem Pokoju”. Przyjmijmy Go!

Następnie papież odmówił modlitwę Anioł Pański, po czym kard. Leonardo Sandri ogłosił i przypomniał, że „Ojciec Święty Franciszek wszystkim obecnym wiernym oraz tym, którzy otrzymują jego błogosławieństwo za pośrednictwem radia, telewizji i nowych technologii komunikacyjnych, udziela odpustu zupełnego w formie ustanowionej przez Kościół”. Wezwał do modlitwy, aby Bóg Wszechmogący „zachował na długie lata papieża w prowadzeniu Kościoła oraz udzielił Kościołowi na całym świecie pokoju i jedności”.

Papież odmówił stosowną modlitwę, po czym udzielił wszystkim zgromadzonemu błogosławieństwa Miastu i Światu (Urbi et Orbi).

Na zakończenie raz jeszcze przemówił:

Do was, drodzy bracia i siostry, przybyłych na ten plac z całego świata, oraz do wszystkich, którzy z wielu różnych krajów łączycie się za pośrednictwem radia, telewizji i innych mediów, kieruję swe życzenia.

W tym radosnym dniu, wszyscy jesteście wezwani do kontemplacji Dzieciątka Jezus, które przywraca nadzieję każdemu człowiekowi na ziemi. Dzięki Jego łasce głośmy i urzeczywistniamy tę nadzieję, świadcząc o solidarności i pokoju. Wszystkim życzę dobrych Świąt Bożego Narodzenia!

Na zakończenie orkiestra wojska włoskiego odegrała fragmenty hymnów watykańskiego i Włoch.

Adam MICKIEWICZ

Nowy Rok

Skonał rok stary;
z jego popiołów wykwita
Feniks nowy, już skrzydła rozciąga
na niebie;

Świat go cały nadzieją
i życzeniem wita.

Czegoż w tym nowym roku
żądać mam dla siebie?

Może chwilek wesołych? –
Znam tę błyskawicę;

Kiedy niebo otworzę
i ziemię ozłocę,

Czekamy wniebowzięcia:
aż nasze żrenice

Grubszą niżeli pierwszej zasępią
się nocą.

Może kochania? –
Znam tę gorączkę młodości;

W platońskie wznosi sfery,
przed rajske obrazy.

Aż silnych i wesołych strąci
w ból i mdłości,

Z siódmego nieba w stępy
między zimne głązy.

Chorowałem, marzyłem,
latałem i spadam;

Marzyłem boską różę, bliski
jej zerwania

Zbudziłem się, sen zniknął,
róży nie posiadam,

Kolce w piersiach zostały. –
Nie żądam kochania.

Może przyjaźni? –
Któż by nie pragnął przyjaźni!

Z bogiń, które na ziemi młodość
umie tworzyć,

Wszakże tę najpiękniejszą
córkę wyobraźni

Najpierwszą zwykła rodzić
i ostatnią morzyć.

O! przyjaciele, jakże
jesteście szczęśliwi!

Jako w palmie Armidy wszyscy
żyjąc społem,

Jedna zakłęta dusza całe
drzewo żywi,

Choć każdy listek zda
się oddzielnym żywiołem:

Ale kiedy po drzewie grad burzliwy
chłóśnie

Lub je żądło owadów
jadowitych drażni,

Jakże każda gałązka dręczy
się nieznosnie

Za siebie i za drugie! –
Nie żądam przyjaźni.

I czegoż więc w tym nowym roku
będę żądał?

Samotnego ustronia,
dębowej pościeli,

Skąd bym już ani blasku słońca
nie oglądał,

Ni śmiechu nieprzyjaciół,
ni łez przyjacieli.

Tam do końca, a nawet
i po końcu świata,

Chciałbym we śnie, z którego
nic mię nie obudzi.

Marzyć, jakem przemarzył
moje młode lata:

Kochać świat, sprzyjać światu –
z daleka od ludzi.

Pisałem w więzieniu r 1823.

ostatniego dnia.

śpiew aniołów, którzy głoszą: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania” (Łk 2,14).

Dziś orędzie to obiega całą ziemię i pragnie dotrzeć do wszystkich ludzi, zwłaszcza zranionych przez wojnę i gorzkie konflikty, oraz odczuwających potężne pragnienie pokoju.

Pokój dla mężczyzn i kobiet w udręczonej Syrii, gdzie przelano tak wiele krwi. Zwłaszcza w mieście Aleppo, będącym w minionych tygodniach teatrem jednej z najokrutniejszych bitew, istnieje paląca potrzeba natychmiastowego zapewnienia pomocy i pociechy, z poszanowaniem prawa humanitarnego, wyczerpanej ludności cywilnej. Nadszedł czas, aby ostatecznie umilkła broń, a wspólnota międzynarodowa czynnie zaangażowała się w osiągnięcie wynegocjowanego rozwiązania oraz aby przywrócono zasady współżycia obywatelskiego w tym kraju.

Pokój dla kobiet i mężczyzn umiłowanej Ziemi Świętej, wybranej i ukochanej przez Boga. Niech Izraelczycy i Palestyńczycy mają odwagę i determinację do zapisania nowej karty dziejów, w której nienawiść i zemsta ustąpią przed wolą

i pomoc humanitarną tym, którzy jej usilnie i bezzwłocznie potrzebują. Oby na Półwyspie Koreańskim przewyciężono przeżywane przezeń napięcia w odnowionym duchu współpracy.

Pokój dla kobiet i mężczyzn, którzy wciąż odczuwają skutki konfliktu we Wschodniej Ukrainie, gdzie pilnie potrzebna jest wspólna wola ulżenia mieszkańcom oraz realizacji podjętych zobowiązań.

Módlmy się o zgodę dla umiłowanego narodu kolumbijskiego, który stara się podjąć nowy i odważny proces dialogu i pojednania. Niech ta odwaga ożywia także umiłowaną Wenezuelę w podejmowanie niezbędnych kroków, by położyć kres obecnym napięciom i wspólnie budować przyszłość nadziei dla całej ludności.

Pokój tym, którzy stracili swych najbliższych na skutek okrutnych aktów terrorizmu, które stały się zasiewem strachu i śmierci w sercu wielu państw i miast. Pokój – nie w słowach, ale rzeczywisty i konkretny – naszym braciom i siostronom opuszczonym i wykluczonym, tym, którzy są głodni i tym, którzy padają ofiarami przemocy. Pokój wygnańcom, migrantom i uchodźcom, osobom, które są dziś przedmiotem handlu ludźmi.

Jest taki dzień...

Spotkanie opłatkowe, wspólne kolędowanie to tradycyjne imprezy, które towarzyszą obchodom Świąt Bożego Narodzenia w Czerniowcach, w Domu Polskim, siedzibie Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza. Również i w tym roku Polacy i gości Towarzystwa zebrali się przy szopce i udekorowanej choince żeby wspólnie pomodlić się, podziękować Panu Bogu za Zbawiciela, który właśnie w ten czas narodził się. Modlitwę rozpoczął ksiądz proboszcz Bazyliki Małej pw. Podwyższenia Krzyża Świętego Anatolij Szpak i ksiądz proboszcz kościoła pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa Stanisław Smolczewski. Po modlitwie, jak to przystało, dzielili się opłatkiem, życząc sobie nawzajem zdrowia, rodzinnego ciepła, pokoju dla naszego państwa. Gospodynie zaprosiły wszystkich do stołów, na których na zebranych czekały smaczne dania świąteczne i tradycyjna kutia.

I zabrzmiąły w Domu Polskim kolędy w różnych językach – polskim, ukraińskim, rumuńskim, niemieckim, jak to bywa na Bukowinie na Boże Narodzenie...

Witamy Świętego Mikołaja!

...w Czerniowcach

Święty Mikołaj 6 grudnia obchodził swój szczególny dzień. Mikołajki to święto, które obecnie celebruje się przede wszystkim w szkołach. Wiele uczniów czeka na nie z utęsknieniem przez cały rok. Czy wiecie skąd wywodzi się współczesna tradycja? Święty Mikołaj - człowiek, który obdarowywał anonimowo. Święty Mikołaj to bardzo ważna postać w katolicyzmie oraz prawosławiu. Zgodnie ze średniowieczną hagiografią żył na przełomie III i IV wieku. Był biskupem Miry, która obecnie znajduje się na terytorium Turcji. Ten chrześcijański święty stał się z biegiem lat ważną postacią występującą w wielu kulturach. Święty Mikołaj zasłynął jako człowiek, który przez całe życie pomagał potrzebującym; wszystkie dobra, jakie posiadał rozdawał ubogim. Co ciekawe, Mikołaj swoje dary przekazywał anonimowo, co dowodzi jego bezinteresowności. Święty Mikołaj i mikołajki - skąd ta tradycja? Mikołajki to święto bardzo stare. Już w okresie średniowiecza utarł

się zwyczaj obdarowywania dzieci prezentami w wigilię tego dnia. Mało kto wie, że do XIX wieku imieniny św. Mikołaja były na ziemiach polskich dniem wolnym od pracy! Obecnie święto to jest obchodzone w wielu zakątkach świata - m.in. Santa Claus (USA), Heilige Nikolaus (Niemcy), Babbo Natale (Włochy), Mikulas (Czechy). W XIX wieku na ziemiach polskich święty Mikołaj odwiedzał domy wraz z aniołkiem i diabłem. W trakcie wizyt przepitywał najmłodszych z pacierza i dopytywał rodziców o sprawowanie ich pociech. Grzeczne dzieci otrzymywały tego dnia słodycze; z kolei te, które zachowywały się nieodpowiednio dostawały różgi. Święty Mikołaj w szkole - jak obecnie celebруемy ten dzień w szkołach? Imieniny św. Mikołaja są co roku doskonałą okazją do oderwania się od rutynowego szkolnego planu dnia. Dla wielu uczniów mikołajki to jeden z najprzyjemniejszych dni w trakcie roku szkolnego. Wtedy to zazwyczaj one otrzymują słodkie prezenty od Mikołaja. Tego dnia w wielu szkołach odbywają

się także koncerty kolęd oraz przedstawienia nawiązujące do tradycji mikołajkowych. W tym roku święty Mikołaj wkroczył w progi Polskiego Centrum Kulturalno Oświatowego przy Gimnazjum № 3 wraz z bajkowym przedstawieniem przygotowanym przez młodszych i starszych uczniów naszego Centrum. Na scenie głównej Sali Gimnazjum wszyscy oglądali jak mała niegrzeczna dziewczynka zgubiła swoją mamę i wyruszyła w świat w poszukiwaniu jej. Widzowie wkroczyli w bajkowy świat wraz z krasnoludkami i ich wesołym tańcem, Królowną Śnieżką, Czarownicą, Czerwonym Kapturkiem i innymi postaciami z bajek, które nauczyły ją doceniać to co się ma i bycia wdzięczną. Wesoło podśpiewując wraz z Zasłużonym dla Kultury Polskiej Dziecięcym Zespołem „Kwiaty Bukowiny” piosenkę „Święta to czas niespodzianek”, dzieci obejrzały prawdziwe mikołajkowe cuda, przemianę niegrzecznej dziewczynki w dobrą i troskliwą i przyście Mikołaja, który obdarował każdego bohatera czymś, czego ten pragnął najbardziej: Czerwony Kapturek otrzymał koszyk, Kopciuszek - ładną sukienkę, Czarownica- kulę, a dziewczynka - mamę. Dzięki wsparciu Fundacji Wolność i Demokracja i Czerniowieckiego Obwodowego Towarzystwa Kultury Polskiej im. Adama Mickiewicza prezenty otrzymały również i dzieci Polskiego Centrum. Na pamiątkę młodzi aktorzy zrobili kilka wspólnych zdjęć ze Świętym Mikołajem i zaprosili go na następny rok ponownie odwiedzić Czerniowce i PCKO przy Gimnazjum №3. **Marysia KONDURACKA.**

...w Storożyńcu

Tradycyjnie Święty Mikołaj, który jest patronem dzieci, w tym roku odwiedził kościół św. Anny w Storożyńcu, gdzie go bardzo oczekiwali dzieci. Dzieciaki ustawiły się w kolejce, aby opowiedzieć Świętemu wiersze, modlitwy i zakolędować. Za wysiłki św. Mikołaj hojnie nagroził dziewcząt i chłopców słodkimi prezentami. Ponieważ wszystkie dzieci grzecznie zachowywały się w ciągu roku - prezenty otrzymali wszyscy. Żegnając się ze Świętym Mikołajem dzieci życzyły mu dobrej podróży po Bukowinie, prosiły by sprzyjał pokojowemu rozwiązaniu sytuacji na Ukrainie i zaprosiły go na następny rok odwiedzić Storożyniec. **Jana STOROŻYŃIECKA.**

... w Pietrowcach Dolnych

6 grudnia do Piotrowiec Dolnych zawitał Święty Mikołaj. Radości dzieciaków nie bało granic. Odwiedził on dzieci z pełnym workiem prezentów. Dzieci śpiewały piosenki, recytowały wiersze, kolędowały. Po wspólnej zabawie wszyscy otrzymali słodkie paczki. Ceremonia wręczenia prezentów mikołajkowych miała miejsce w salce polskiej przy bibliotece. Wszyscy byli zadowoleni i z uśmiechem na twarzy pożegnali Mikołaja. Do następnego roku Święty Mikołaju-u-u!!!

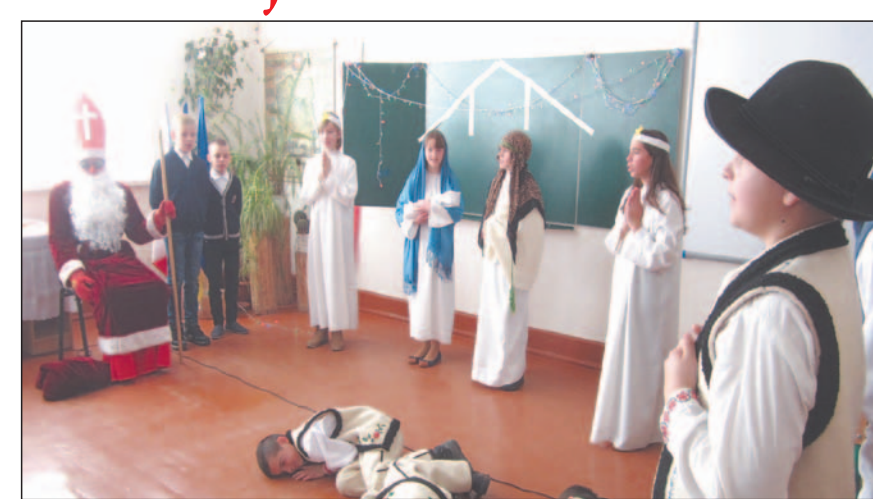

...w Pance

Wizyta świętego Mikołaja to jeden z najbardziej oczekiwanych przez dzieci dni w roku. Przygotowują się do niego starannie. Dzieci uczą się wierszyków, kolęd i piosenek, wykonują prace plastyczne, na których oczywiście jest obecny Mikołaj. 6 grudnia miała miejsce długooczekiwana wizyta św Mikołaja w Pance. Odwiedził on dzieci z pełnym workiem prezentów. Dzieci śpiewały piosenki, recytowały wiersze, tańczyły. Niecierpliwie oczekiwanie na przybycie niecodziennego gościa zostało nagrodzone, bowiem wszyscy otrzymali słodkie paczki. Ceremonia wręczenia prezentów mikołajkowych miała miejsce w kaplicy św.Michała i w szkole średniej. Wszyscy byli zadowoleni i z uśmiechem na twarzy pożegnali Mikołaja. Z niecierpliwością czekamy na niego ponownie. **Władysław RUSNAK.**

...w Starej Hucie

Święta Bożego Narodzenia to jedno z najwspanialszych świąt całego roku kalendarzowego. Urzekają nas swoim ciepłem, rodzinną atmosferą i oczekiwaniem na cud. Piękną tradycją starohuckiej szkoły jest coroczne spotkanie opłatkowe połączone ze śpiewaniem kolęd w przeddzień rozpoczynających się Świąt Bożego Narodzenia. Również w tym roku uczniowie, nauczyciele i zaproszeni goście mieli okazję być uczestnikami wspaniałego rodzinnego święta. Gośćmi specjalnymi byli Siostra Elżbieta Cholewa SM, która przyjechała do Starej Huty ze Sniatynia, kurator Rejonowego Wydziału Oświaty w Storożyńcu Pani Ełła Kuchta oraz ... święty Mikołaj, którego

pojawienie zaskoczyło wielu zebranych. Pięknym początkiem spotkania był występ uczniów klas 5 i 6, którzy pokazali inscenizację jasełek. Podczas przedstawienia zobaczyliśmy Maryję i Józefa szukających dachu nad głową, nieczułych na ludzką niedolę karczmarzy, aniołów zwiastujących radość narodzenia Małego Jezusa, pasterzy. Oczywiście nie mogło zabraknąć kolęd w wykonaniu zespołu «Dolinianka» pod kierownictwem dyrektora szkoły Reginy Kałuskiej. W dalszej części uroczystości do zebranych zwrócili się nauczyciele, którzy słowem poetyckim wprowadzili zebranych w atmosferę Wigilii. Trzymając w dłoniach opłatki, zachęcali wszystkich do dzielenia się radością, miłością i pokojem,

życząc sobie wszystkiego najlepszego. Przy akompaniamencie kolęd nastąpiła najbardziej rodzinna część uroczystości - dzielenie się opłatkiem. W radosnym gwarze można było usłyszeć płynące z głębi serca wspaniałe życzenia. Po radosnym czasie składania sobie życzeń nastąpił długooczekiwany przez najmłodszych moment, a mianowicie wręczenie bożonarodzeniowych prezentów. W tym roku były to prezenty od świętego Mikołaja. Sponsorem słodczy tradycyjnje już był Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Winnicy oraz samorządowcy z zaprzyjaźnionego ze Starą Hutą polskiego Rzgowa. W czasie tak wspaniałej uroczystości nie mogło zabraknąć ulubionej przez mieszkańców Starej Huty kolędy «Jezu śliczny kwiecie». Historia tej, dziś już zapomnianej w Polsce kolędy, sięga końca XVIII wieku. Autor tekstu i kompozytor melodii pozostają nieznani. Kolęda «Jezu śliczny kwiecie» pojawiła się w śpiewnikach kościelnych już w XIX wieku i przetrwała w pamięci i kulturze starohuckich górali do dnia dzisiejszego, stając się wizytówką miejscowych obchodów Świąt Bożego Narodzenia. **Tomasz KAŁUSKI.**

Tradycyjne spotkanie opłatkowe w Winnickim Okręgu Konsularnym

10 grudnia na zaproszenie Konsula Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Winnicy Pana Tomasza Olejniczaka zjechali się Polacy z całego Winnickiego Okręgu Konsularnego. W przytulnej sali restauracji „Welur” w Winnicy odbyło się tradycyjne spotkanie opłatkowe. Starodawny zwyczaj, kiedy w wigilijny wieczór dzielimy się z bliskimi opłatkiem – okruciem chleba Bożego, łączy ludzi, daje poczucie rodzinnego ciepła. Wieczór rozpoczął się koncertem kolęd w wykonaniu znanego zespołu „Podolskie Kwiaty”.

Przedstawiciele organizacji polskich z obwodu chmielnickiego, winnickiego, żytomierskiego oraz czerniowieckiego przywitali Konsul Generalny RP w Winnicy Pan Tomasz Olejniczak, Przewodniczący Winnickiej Rady Obwodowej Pan Anatol Olijnyk oraz Przewodniczący Winnickiej Administracji Obwodowej Pan Witalij Korowij.

Przy wigilijnym stole w restauracji „Welur” zebrało się ponad 250 osób. Polacy z Podola, Bukowiny i Żytomierszczyzny kolędując, częstowali się nawzajem tradycyjnymi dla swoich regionów wigilijnymi potrawami. Stało się to już dobrą tradycją, którą zapoczątkował Konsul Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Winnicy, że w przeddzień Bożego Narodzenia wszyscy mogą spotkać się w rodzinnej

Delegacja Czerniowieckiego Obwodowego Towarzystwa Kultury Polskiej im. Adama Mickiewicza na Wigilię w Winnicy.

atmosferze, skosztować postnych dań, które powinny znaleźć się na wigilijnym stole.

Przygotowanie tych dań to nie tylko mistrzostwo kulinarne, ale również kontynuacja pięknych tradycji bożonarodzeniowych. Gospodynie w każdej polskiej wsi lub mieście, szczególnie

na Kresach, przechowują oryginalne recepty kulinarne swoich babć i prababć. Przygotowując potrawy wigilijne, robią to ze świątecznym natchnieniem, wkładając w potrawy część swojej duszy. Przy tym starają się wziąć pod uwagę upodobania każdego członka rodziny. To właśnie kreuje rodzinną

atmosferę i ciepło podczas Wigilii. Swoje oryginalne wigilijne smakołyki, jak również tradycyjne kolędy, przywieźli ze sobą również Polacy z Bukowiny.

Walentyna KARPIAK.
Foto autora.

Dzień Kultury Polskiej w Czerniowcach

W sobotę, 17 grudnia 2016 w Czerniowcach na Bukowinie w ramach II Forum Młodych Polaków, które odbyło się w listopadzie w Stanisławowie, zrealizowano mały projekt pt. „Dzień Kultury Polskiej”. Udział w jego realizacji wzięli członkowie młodzieżowej Kółka „Ognisko”, które działa przy Czerniowieckim Obwodowym TKP im. Adama Mickiewicza. Młodzież zaprezentowała gościom zebranym w Domu Polskim multimedialną prezentację o historii i kulturze (malarstwie, literaturze, muzyce) Polski od antyku do współczesności. Wszyscy wspólnie obejrzeli krótki animowany film o historii Polski, zaczynając od legendy o powstaniu Gniezna. W krótkich przerwach była okazja do rozmów i wsłuchania się w przepiękne utwory muzyczne najwybitniejszych polskich kompozytorów. Na zakończenie organizatorzy zadawali pytania uczestnikom spotkania, aby w taki sposób wyłonić najbardziej aktywnych. Projekt był okazją do zdobycia lub odświeżenia w pamięci pewnej wiedzy. Oczywiście uśmiech i miła atmosfera towarzyszyła wszystkim przez cały wieczór. W imprezie uczestniczyli Prezes Zarządu Głównego Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza Władysław Strutyński oraz sekretarz Zarządu Artur Oskwarek.

Uczymy się w działaniu

W dniach 17-20 listopada w Iwano-Frankowsku (dawnym Stanisławowie) odbył się II Forum Młodych Polaków „Uczymy się w działaniu”. Głównym celem projektu był rozwój kontaktów pomiędzy młodymi Polakami i osobami polskiego pochodzenia, działającymi w organizacjach polskich na Ukrainie oraz aktywizacja ich do wspólnych działań.

Polonię Obwodu Czerniowieckiego godnie reprezentowali członkowie Młodzieżowej Kółka „Ognisko”, działającego przy Obwodowym TKP im. Adama Mickiewicza w Czerniowcach, Dima Szerbak oraz Piotr Oskwarek.

Jak i ubiegłoroczną edycję, licznych młodych Polaków w tym roku gościnnie przyjęło Centrum Kultury Polskiej i Dialogu Europejskiego (CKPiDE) w Iwano-Frankowsku. W przedsięwzięciu brała udział młodzież z różnych miast Ukrainy, m.in. Kijowa, Żytomierza, Winnicy, Chmielnickiego, Zdobunowa, Lwowa, Sądowej Wiszni, Drohobycza, Użgorodu, Odessy, a także miasta-gospodarza spotkania Iwano-Frankowska.

Spotkanie zaczęło się czwartkowym popołudniem w sali głównej CKPiDE od powitania zebranych przez Panią dyrektor Marię Osidacz, która przedstawiła idee i założenia Forum. Do uczestników II Forum Młodych Polaków zostało odczytane przesłanie ubiegłorocznych forumowiczów.

- Forum Młodych Polaków jest szansą do realizacji spełnienia naszych marzeń, na realizację których, działając samodzielnie, nie wystarczyło by nam ducha i pewności, żeby wprowadzić je w życie. Życzymy Wam wytrwałości, nowych pomysłów i chęci do pracy, która przyniesie nowe doświadczenie, - czytamy w przesłaniu. Następnie przedstawiono cele II Forum, uczestnicy opowiedzieli o sobie i poznali się za pomocą zaproponowanych przez trenerów zabaw integracyjnych.

Tworzenie przyszłości nie jest możliwe bez pamięci o przeszłości, o korzeniach. Właśnie dlatego drugi dzień II Forum Młodych Polaków rozpoczął się wyjazdem do Czarne Lasu, gdzie spoczął kwiat inteligencji polskiej Stanisławowa, rozstrzelany w czasach II Wojny Światowej. Witalij Czażczin, prezes Towarzystwa Kultury Polskiej „Przyjaźń”, które opiekuje się cmentarzem, przybliżył młodzieży historię tego miejsca, po czym wszyscy wspólnie zapalili znicze i złożyli kwiaty przy pomniku. Wizyta w Czarnym Lesie poruszyła w uczestnikach ich najgłębsze emocje, których nie sposób wyrazić słowami.

Innowacją II Forum Młodych Polaków stał się

program mikrograntów na małe projekty, które podczas Forum wypracowali uczestnicy. Na II Forum do Iwano-Frankowska uczestnicy z 13 miast i miejscowości przywieźli swój entuzjazm oraz wyjątkowe doświadczenia, spostrzeżenia i umiejętności. Natomiast wyjechali z niego aż z 12 małymi projektami i możliwością ich realizacji.

Trzynastym małym, ale niezwykle ważnym projektem, który uczestnicy wspólnie zrealizowali już w czasie trwania Forum, stał się wieczór integracyjny.

Ostatniego dnia Forum (20 listopada) Centrum Kultury Polskiej i Dialogu Europejskiego odwiedziła Katarzyna Sołek, zastępca Konsula Generalnego RP we Lwowie i Emilia Chmielowa, prezes Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie. Na spotkaniu został także odczytany list prezesa Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Pana Longina Komołowskiego do organizatorów, uczestników i gości Forum.

Wydarzenie odbyło się przy wsparciu Konsulatu Generalnego RP we Lwowie oraz Stowarzyszenia Wspólnota Polska, zadanie współfinansowane w ramach sprawowania opieki Senatu Rzeczypospolitej Polskiej nad Polonią i Polakami za granicą.

Serdecznie dziękujemy organizatorom z CKPiDE i osobiście Pani dyrektor Marii Osidacz, trenerom Jackowi i Natalii Dębczyńskim - przedstawicielom firmy Res Management z Polski, wolontariuszom Centrum, którzy przyczynili się do zorganizowania II Forum.

Szczególne wyrazy podziękowania składamy Zarządowi Głównemu Czerniowieckiego Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza i osobiście Panu Prezesowi Władysławowi Strutyńskiemu oraz Pani nauczycielce języka polskiego w Polskim Centrum Kulturalno-Oświatowym przy Gimnazjum No 3 w Czerniowcach Marynie Łysiuk za pomoc w organizacji wyjazdu.

Olena NOWOSAD.

Każdy naród ma swoich bohaterów

Кожен народ має своїх героїв

W SALI OBWODOWEGO Muzeum Sztuk Pięknych brzmiała muzyka Fryderyka Chopina, a zwiedzający z zainteresowaniem zapoznawali się z historycznymi dokumentami i fotografiami. W 28 października tu był otwarty wernisaż „Samarytanie z Markowej”, zorganizowany przez Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polski w Winnicy przy wsparciu Czerniowieckiego Obwodowego Towarzystwa Kultury Polskiej im. A. Mickiewicza i Czerniowieckiego Żydowskiego Muzeum Historii i Kultury Bukowiny.

Wieś Markowa Powiatu Łańcuckiego województwa

nalnych wuликів. Словом, життя здавалося безхмарним. Та його перервали автоматні черги... 1995-го Вікторію та Юзефа Ульмів зарахували до ПРАВЕДНИКІВ народів світу.

На виставці «Самаритяни з Маркової» представлені фотодокументи й інших польських родин, які допомагали євреям у ті страшні часи. Тому в березні цього року в селі відкрили музей, присвячений усім полякам, які відчайдуш-

podkarpackiego – administracyjne centrum gminy Markowa – leży na południowym wschodzie Polski. Ta odległa wieś została znana w świecie przez tragiczną historię, która miała miejsce podczas II wojny światowej.

We wsi Markowa w 1939 roku mieszkało 25 żydowskich rodzin – prawie 150 osób. Podczas okupacji Polski przez niemieckich nazistów większość z nich rozstrzelano, lecz część Żydów sąsiedzi-Polacy schowali w swoich domach, ryzykując własnym życiem.

Rodzina Wiktorii i Józefa Ulmów też usiłowała uratować dwie żydowskie rodziny. Mimo to, że oni mieli sześćcioro dzieci, jesienią 1942 r. przyjęli pod swój dach rodziny Holdmanów i Szallów – ogólnie osiem osób. Wiedząc, że Niemcy stosowali kary śmiertelnej w stosunku do tych, kto pomagał Żydom, mimo to, przechowywali skazanych na zagładę sąsiadów do 1944. Jednak ktoś doniósł niemieckim policjantom, i 24-ro marca zostali rozstrzelani nie tylko Wiktor i Józef, ale i sześćcioro ich dzieci. Na oczach dzieci mordowano nie tylko ich rodziców, ale i obydwie żydowskie rodziny. Nie da się wyobrazić jaki horror przeżyły w ostatnie chwile swojego życia te dzieci.

Z wystawowych zdjęć patrzyli narzeczeni państwo Ulmowie, uśmiechnięte dziecięce

twarzyczki obok szczęśliwych, takich pięknych i młodych rodziców. Oto oni pracują na roli, oto obok studni, na koniu. Tu są takie zwyczajne dla rolników dowody, jak odznaki za wzorową hodowlę jedwabników i za wyrób oryginalnych ulów.

Ich życie na tych fotografiach wyglądało szczęśliwe i bezchmurne.

W 1995 roku Wiktorię i Józefa Ulmów zaliczono do Sprawiedliwych Wśród Narodów Świata.

Na wystawie „Samarytanie z Markowej” przedstawiono fotodokumenty również innych polskich rodzin, które pomagały Żydom w te straszne czasy. Dlatego w tym roku w marcu w Markowej zostało otwarte muzeum, upamiętniając wszystkich Polaków, którzy rozpaczliwie ratowali Żydów i zapłacili za to nie tylko swoim życiem, ale i życiem własnych dzieci.

Na wernisażu wystawy Konsul Generalny RP w Winnicy Tomasz Olejniczak opowiedział, że ta wystawa już była w Kijowie i Lwowie, a z Czerniowiec pojedzie do Kamieńca Podolskiego i innych miast Ukrainy.

O doniosłości historycznej pamięci mówili kurator wystawy – pracownik Muzeum Sztuk Pięknych Łarysa Kuruszczyk, zastępca Przewodniczącego Obwodowej Rady Witalij Melnyczuk, Przewodnicząca Obwodowego Oddziału Fundacji Kultury Ukrainy Walentyna Diakowska, jeden z weteranów ruchu żydowskiego na Bukowinie Lew Klejman, rabin Noach Kofmanski.

Najbardziej rzecznym i stosownym był występ Konsula Generalnego Rumunii w Czerniowcach pani Elionory Mołdowan. Ona opowiedziała o naszym bukowińczyku – też Sprawiedliwym Wśród Narodów Świata – Trojanie Popowiczu. On, będąc na czele wojskowej administracji w ciągu 9 miesięcy uratował 20 000 Żydów od deportacji.

Każdy naród ma swoich bohaterów. U nas - to Popowicz, u polskiego narodu – rodzina Ulmów. Dlatego kiedy chór Czerniowieckiego Obwodowego Towarzystwa Kultury Polskiej im. A. Mickiewicza „Echo Prutu” wykonywał pieśń „Niech będzie pokój między nami” w języku żydowskim, polskim, ukraińskim, rumuńskim, niemieckim, sporo zwiedzających muzeum przez łzy podśpiewywali chórzystom, i każdy wspominał swoją historię, bo w wielu rodzinach kogoś stracono w tej okropnej wojnie.

Antonina TARASOWA.
Foto Artura OSKWARKA.

У залі обласного художнього музею звучала музика Шопена, а відвідувачі з інтересом розглядали історичні документи й світліни. Тут минулої п'ятниці урочисто відкрили фотовиставку «Самаритяни з Маркової», організовану Генеральним консульством Республіки Польща у Вінниці за підтримки обласного Товариства польської культури імені А. Міцкевича та Чернівецького музею історії та культури євреїв Буковини.

Село Маркова Ланьцутського повіту Підкарпатського воєводства – адміністративний центр гміни Маркова – розташоване на південному сході Польщі. Цей віддалений населений пункт став відомим світові трагічною історією, яка мала місце тут під час Другої світової війни.

У Марковій в 1939-му мешкали 25 єврейських сімей – майже 150 осіб. Під час окупації Польщі німецькі окупанти більшість із них розстріляли, але частину євреїв сусіди-поляки сховали в своїх домівках, ризикуючи власним життям. Родина Вікторії та Юзефа Ульмів теж намагалася врятувати дві єврейські сім'ї. Попри те, що мали шестеро дітей, вони восени 1942-го прийняли під свій дах родини Гольдманів і Шаллів – загалом вісім осіб. Незважаючи на те, що німці застосовували смертну кару до тих, хто допомагав євреям, Ульми переховували в себе приречених на знищення сусідів до 1944-го. Та все ж хтось donіс на них німецьким поліціям, і 24 березня цього ж року вони розстріляли не лише вагітну Вікторію та Юзефа, а й шістьох їхніх дітей. До речі, на очах дітей вбивали не лише їхніх батьків, а й обидві єврейські сім'ї. Уявити собі неможливо, яких жах пережили в останні хвилини свого життя ці діти.

А з виставкових світлин дивилися Ульми-наречені, усміхнені дитячі обличчя поряд із щасливими, такими гарними і молодими батьками. Ось вони пораються в городі, ось біля криниці, на коні... Тут і такі звичайні для аграріїв посвідчення, як відзнаки за зразкове вирощування шовкопрядів та за виготовлення оригі-

но рятували євреїв та заплатили за це не лише своїм життям, а й життям власних дітей.

На презентації виставки Генеральний консул республіки Польща у Вінниці Томаш Олейнічак розповів, що ця фотоекспозиція побувала вже у Києві й Львові, а з Чернівців поїде до Кам'янця-Подільського та інших міст України.

Про важливість історичної пам'яті говорили куратор виставки – працівниця художнього музею Лариса Курушак, заступник голови обласної ради Віталій Мельничук, голова обласного відділення Фонду культури України Валентина Діаковська, голова правління єврейської громади Буковини Лев Клейман, рабин Ноах Кофманський. Та найбільш зворушливим був виступ Генерального консула Румунії в Чернівцях пані Елеонори Молдован. Вона розповіла про наше земляка – теж Праведника народів світу – Траяна Поповича. Він, очолюючи військову адміністрацію як примар Чернівців, упродовж 9-ти місяців врятував 20 000 євреїв від депортації і загибелі.

Кожен народ має своїх героїв. У нас це Попович, у польського народу – родина Ульмів. Але історія в нас одна. Тому коли хор Товариства польської культури імені А. Міцкевича «Ехо Пруту» виконував пісню «Хай буде мир між нами» єврейською, польською, українською, румунською, німецькою мовами, чимало відвідувачів музею крізь сльози підспівували хористам, і кожен пригадав свій біль, бо кожна наша родина когось втратила в тій жакливій війні.

Антоніна ТАРАСОВА.
Фото Артура ОСКВАРЕКА.

Kondolencje Czerniowieckiego Obwodowego Towarzystwa Kultury Polskiej im. Adama Mickiewicza Cerniowce, Ukraina

Z wielkim żalem i smutkiem bukowińska Polonia przyjęła wiadomość o odejściu śp. Longina Komołowskiego, byłego wicepremiera oraz oddanego prezesa Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”.

Pan Longin Komołowski był człowiekiem powszechnie szanowanym, wielkim przyjacielem Polonii i Polaków poza granicami kraju. Wiedza, doświadczenie i rozważa ś. p. premiera Longina Komołowskiego służyły wzmocnieniu środowisk polonijnych na całym świecie. Do ostatnich chwil pełnił swoją funkcję prezesa SWP.

Łączymy się w żałobie z Rodziną i bliskimi Mu osobami

jak również z Zarządem i Pracownikami Krajowego Stowarzyszenia «Wspólnota Polska» w Warszawie. Jego pamięć pozostanie w naszych sercach.

**W imieniu Polaków Bukowiny Północnej
Zarząd Główny Czerniowieckiego Obwodowego TKP
im. Adama Mickiewicza.**

Z wielkim smutkiem przyjąłem wiadomość o śmierci Ś.P. Longina Komołowskiego, Prezesa Stowarzyszenia Wspólnota Polska.

Patrioty, Państwowca, oddanego opiekuna Polonii i Polaków poza Granicami Kraju.

Rodzinie i przyjaciołom składam wyrazy najgłębszego współczucia.

**Jan Dziedziczk, Sekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Zagranicznych.**

Kącik dla dzieci

Janusz MINKIEWICZ

Bałwan

Gdy wychodzimy z samego rana,
Ulepić w parku wielkiego bałwana,
Ja, mama, tata, no i mój brat,
Pokryty śniegiem jest cały świat.

Bierzemy garnek, marchew, guziki,
Po drodze tata znajduje patyki.
I choć niecierpliwi i pełni zapału,
Śniegowe kule lepimy pomału.

Największą z nich ulepił nasz tata
I będzie chyba stała do lata!
Niewiele mniejszą zrobiła mama,
Będzie to brzuch naszego bałwana.

Tę całkiem małą, wspólnymi siłami,
Ulepiliśmy z braciszkiem sami.
Pocieszył nas tato, mówiąc te słowa:
"Mała, lecz ważna – bałwana GŁOWA".

Nosem – marchewka, oczami – guziki,
Rękami będą suche patyki.
Garnek na głowę – praca skończona,
I cała rodzina jest zadowolona!

Grudzień

W grudniu rzadko ptak zaśpiewa
w srebrze stoją wszystkie drzewa.
Naszą rzeczkę po kryjomu,
w nocy lodem okuła mróz.
Sanki wezwał i do domu
z lasu nam choinkę wniósł.

Gdzie ten luty

Co się z tą pogodą stało?
W zimie wcale nie jest biało...
Gdzie ten luty, groźny, zły,
który szczyrzył mrozu kły,
lecz, gdy humor dobry miał
na saneczkach z góry gnał?

I bałwanki lepił z nami,
szyby zdołał nam kwiatami
– miał pomysłów pełną głowę.

Ale na szczęście
– co najważniejsze –
wciąż daje... ferie zimowe!

Irena SUCHORZEWSKA

Domek dla ptaszków

Dziś w przedszkolu Krzys i Tomek
zmajstrowali ptaszkom domek.
Jest podłoga, jest i daszek,
żeby mógł się zmieścić ptaszek.
Jest też miejsce na okruszki
dla wróbelka, pośmieciuszki.
Jest i gwoździł na skraweczki
dla łakomej sikoreczki.

Olimpiada Historii Polski na Ukrainie

4 grudnia w siedmiu punktach: Łucku, Lwowie, Czerniowcach, Chmielnickim, Żytomierzu, Odessie i Kijowie odbył się pierwszy etap Olimpiady Historii Polski dla uczniów 9-11 klasy. On miał formę testu pisemnego w języku polskim. Olimpiada została organizowana w ramach projektu „Biało – Czerwone ABC przez wspieranie rozwoju

początku roku 2017.

W Czerniowcach pierwszy etap Olimpiady odbył się na Uniwersytecie im. Jurija Fedkowicza na Wydziale Historii, Politologii i Stosunków Międzynarodowych. Do udziału w Olimpiadzie zgłosiło się 16 uczniów z Oddziałów Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza: Storożynia, Starej Krasnoszory, Panki i Czerniowiec.

edukacji polskiej na Ukrainie” w ramach sprawowania opieki Senatu Rzeczypospolitej Polskiej nad Polonią i Polakami za granicą. Głównym celem przedsięwzięcia jest podniesienie świadomości historycznej wśród młodzieży polskiej na Kresach południowo-wschodnich. Drugi i trzeci etap Olimpiady odbędzie się na

Sekretarz komisji Ewa Gładka oficjalnie otworzyła kopertę z arkuszami, odczytała instrukcję i rozdała ich uczniom. Po wypełnieniu testów arkusze zostały zebrane, zapieczętowane w kopertę zwrótną i przez sekretarza przekazane do Warszawy.

Oczekiwanie wyników pierwszego etapu trwało niedługo. Już 27 grudnia otrzymaliśmy listę zwycięzców. Do udziału w następnym drugim etapie od Bukowiny zostali

wyeliminowani Mikołaj Melnychuk i Aleksandra Rublenyk z Polskiego Centrum Kulturalno-Oświatowego przy Gimnazjum nr 3 w Czerniowcach (nauczycielka Maryna Łysiuk). Nasze gratulacje!

Nagrodą za zwycięstwo w trzecim etapie Eliminacji Olimpiady Historycznej organizowanej przez Fundację Wolność i Demokracja i jej Partnerów są miejsca na studia w Polsce na Renomowanych Uczelniach oraz stypendium na studia.

Anastazja KRYSZTANOWICZ.

PRZEPISY NA ZIMĘ

Salatka ze śledzia

Składniki: 1 kg ugotowanych ziemniaków w mundurkach, 10 płatów śledziowych (może być mniej lub więcej jeśli wolisz), 5 ogórków kiszonych (może być więcej), 2-3 duże cebule, pęczek natki pietruszki, 5-10 łyżek majonezu, 3 łyżki oleju, sól i czarny pieprz do smaku.

Przygotowanie: Ugotowane i wystudzone ziemniaki obierają ze skórki. Cebule kroję w kostkę i smażę na złoto na oleju.

Płaty śledziowe płuczę pod bieżącą wodą i kroję w drobna kostkę. Natkę kroję drobno, tak samo jak ogórki kiszzone.

Wszystkie składniki salatkę łączę w misce, doprawiam solą i pieprzem do smaku. Podaję od razu albo zostawiam na 15 minut aby smaki się przegryzły.

Grochówka z dynią

Składniki: 400 g połówek grochu żółtego, 1 dynia o wadze około 1kg, 4-5 marchewek, 2 spore pietruszki, 4 cebule, ½ korzenia selera, 600 g ziemniaków, sól, pieprz, 2 łyżki majeranku, 2 ząbki czosnku, olej do smażenia, kilka listków laurowych i kulek ziela angielskiego, opcjonalnie wędzone żeberka jakieś 500 g, może być grochówka z dynia bez mięsa.

Przygotowanie: Do garnka wrzucam wędzony boczek lub żeberka, dodaję groch, listki laurowe, ziele, zalewam 3 litrami przefiltrowanej wody i gotuję jakieś 20-25 minut. Jeśli przygotowuję wersję wege, robię dokładnie tak samo, tylko pomijam wędzonkę.

W tym czasie cebule kroję w kostkę i podsmażam na złoto z olejem. Włoszczyznę

obieram i ścieram na tarce o drobnych oczkach. Dodaję do cebuli i podsmażam. Następnie dodaję do gotującego się grochu. Dynię ścieram na tarce o średnich oczkach. Dodaję do garnka z zupą.

Gotowanie z warzywami zajmie jakieś 25 minut. Ziemniaki kroję w kostkę i gotuje w podzielnym garnku. Gdy są miękkie to znak, że można dodać je do grochówki razem z wodą, w której się gotowały. Dosypuję rozarty w dłoniach majeranek oraz dodaję zgniecione przez praskę 2 ząbki czosnku.

Nakładam na talerze, można podać go z chlebem, świetnie smakuje!

Paszteciki z pieczarkami

Składniki: Ciasto na paszteciki: 100 g masła miękkiego, 650 g mąki pszennej, 200 ml mleka, 3 jajka + 1 jajko do smarowania, szczypta soli, 2 łyżeczki cukru, 50 g drożdży, kminek do posypania. Nadzienie do pasztecików: 800 g pieczarek, 3 cebule, sól, kilka łyżek oleju do smażenia.

Przygotowanie: Do miski robota kuchennego wrzucam masło, dodaję jajka, mąkę, sól, ciepłe mleko, drożdże i cukier. Wyrabiam przez 3-4 minuty. Ciasto będzie sprężyste i delikatne. Przykrywam je ściereczką i zostawiam do wyrośnięcia na 35 minut.

W tym czasie rozgrzewam patelnię z olejem, wrzucam pokrojone w kostkę cebule, smażę je na złoto. Zdejmuję do miski. Teraz wrzucam pokrojone w talarki pieczarki. Muszą się usmażyć na dużym ogniu. Łączę w misce z cebulą, doprawiam solą i pieprzem do smaku.

Wyrośnięte ciasto dzielę na dwie części. Rozwałkowuję placek o wymiarach 30 cm na 20 cm i grubość ½ centymetra. Przekrawam na dwie części, tak aby powstały prostokąty 30 cm na 10 cm.

Nakładam farsz na środek, zostawiając po 2 cm od brzegów i zwijam na kształt wałka. Wałek lekko spłaszczam, przekładam na wyłożoną papierem do pieczenia formę. Przekrawam wałek tak, aby utworzyły się paszteciki. Odstawiam na 15-20 minut do wyrośnięcia. Tak samo postępuję z 2 częścią ciasta.

Przed wstawieniem do piekarnika paszteciki smaruję rozmięszanym jajkiem lub mlekiem. Piekę w piekarniku rozgrzanym do 180 stopni przez 20-30 minut. Paszteciki z pieczarkami po upieczeniu rozdzielam ostatecznie na porcje.

Domowy bigos

Składniki: 1/2-3/4kg kiszzonej kapusty, 1/2 średniej główki białej kapusty, 1 marchew, 2 cebule, ok 250g wieprzowiny (np z łopatki), ok 250g wołowiny, ok 250g wędzonego boczku, ok 250g kielbasy wędzonej wieprzowej, 2-3 liście laurowe, kilka ziaren ziela angielskiego (całe lub zmielone), kilka ziaren jałowca, łyżeczka mielonego kminku, 1 łyżka majeranku, pieprz, sól, ok. 1 szklanki passaty pomidorowej (opcjonalnie), kilka suszonych namoczonych grzybów (opcjonalnie), kilka wędzonych, suszonych śliwek (opcjonalnie).

Przygotowanie: Kapustę poszatkować. Marchew zetrzeć na tarce, cebulę pokroić w talarki.

Mięso i wędliny pokroić w kostkę. Na rozgrzaną patelnię włożyć pokrojony boczek, podsmażyć na małym ogniu, wytapiając jak najwięcej tłuszczu. Wyjąć łyżką cedzakową. Kolejno podsmażać wszystkie rodzaje mięsa.

W brytfannie lub dużym garnku układać naprzemiennie kolejne warstwy bigosu – kapustę, marchew, cebulę, mięsa i porcję przypraw oraz wybrane dodatki (bez passaty lub przecieru pomidorowego).

Garnek przykryć i wstawić do nagrzanego piekarnika (ok 180 C). Bigos piec w piekarniku przez kilka godzin, co jakiś czas mieszać. Do miękkości składników. Powinno zająć to ok 4-5 godzin.

W razie gdyby bigos wydawał się zbyt suchy, można dodać bulionu lub czerwonego wina, ewentualnie łyżkę dobrego smalcu.

Na godzinę przed końcem zapiekania dodać passatę pomidorową (można pominąć) i doprawić do smaku w razie potrzeby.

Smacznego!

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

GAZETA POLSKA
Bukowiny

«Газета польська Буковини»
Реєстр. св-во серія ЧП №346-26р
Засновник:
Чернівецька обласне Товариство
польської культури
ім. А.Міцкевича

Wydawca:
Redakcja czasopisma
«Bukowina».

Projekt jest współfinansowany ze środków Senatu RP
w ramach konkursu na realizację zadania
«Współpraca z Polonią i Polakami za granicą»

«Газета польська Буковини»
виходить раз на місяць.

Газета розповсюджується через первинні організації Товариства польської культури ім. А.Міцкевича і продається у римо-католицькому костелі в Чернівцях та у костелах області.

Ціна договірна.

Za treść reklam i ogłoszeń redakcja
nie ponosi odpowiedzialności, rękopisów
nie zwraca i pozostawia sobie prawo do skrótów i korekt.

Materiały podpisane nie zawsze
odpowiadają opinii redakcji.

Rada Redakcyjna:

Władysław STRUTYŃSKI
Antonina TARASOWA
Regina KAŁUSKI

Olga RUSNAK
Maria MALICKA
Michał HRYZIUK

Adres redakcji:

58000 Czerniowce, ul. Ukraińska 22 p. 22.
Адреса редакції: 58000 м.Чернівці,
вул.Українська, 22, к.22.
Tel.: 0372/ 52-47-37, tel./fax: (0372) 55-26-59.

Strona internetowa Obwodowego TKP im. Adama Mickiewicza
oraz „Gazety Polskiej Bukowiny” www.bukpolonia.cv.ua

Zespół redakcyjny:

Antonina TARASOWA
(Redaktor Naczelny)
Władysław Strutyński,
Łucja Uszakowa,
Sergij Szwydiuk,
Artur Oskwarek,
Maryna Łysiuk,
Tomasz Kałuski,
Walentyna Karpiak.